

Debreceni Ítéltábla

Pf.II.20.559/2025/5. szám

A Debreceni Ítéltábla a Kummer Ügyvédi Iroda (cím, ügyintéző: dr. Kummer Ákos ügyvéd) által képviselt 'felperes neve' (cím) felperesnek – a Dr. Kovács Loránd Ügyvédi Iroda (cím, ügyintéző: dr. Kovács Loránd ügyvéd) által képviselt 'alperes neve' (cím) alperessel szemben személyiségi jog megsértése miatt indított perében a Miskolci Törvényszék 11.P.20.517/2025/10. számú ítélete ellen az alperes részéről 11. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán – tárgyaláson kívül – meghozta a következő

ítéletet:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 (tizenöt) napon belül az általános forgalmi adót is tartalmazó 44 450 (negyvennégyezer-négyszázötven) forint másodfokú perköltséget.

Kötelezi az alperest, hogy legkésőbb ezen ítélet meghozatalától számított 60. (hatvanadik) napig fizessen meg a Nemzeti Adó- és Vámhivatal 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételi számlája javára 48 000 (negyvennyolcezer) forint feljegyzett fellebbezési illetéket. Az illeték megfizetése során az illetékfizetési kötelezettséget tartalmazó jogerős határozatot hozó bíróság megnevezését, a bírósági ügyszámot, valamint a fizetésre kötelezett adóazonosító számát közleményként fel kell tüntetni.

Ez ellen az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás

[1] Az alperes az általa üzemeltetett 'internetes hírportál 1' internetes hírportálon 2022. május 9-én „cikk címe” címmel megjelentetett cikkben valótlanul állította, hogy a 'felperes neve' tisztújító kongresszusa előtt az oda küldötteket delegáló alapszervezetek több mint egyharmadát, 91-et az azt megelőző hónapokban alapították a nemi erőszak gyanújába keveredett 'személy1 neve' közreműködésével. A cikk beszámolt arról, hogy nyilvánvalóan fantom szervezetekről van szó, amelyeket azért hoztak létre, hogy bebiztosítsák 'személy2 neve' megingott elnöki székét. Utalt arra is, hogy az ügyben felmerült az okirathamisítás gyanúja.

[2] A jelen perben kifogásolt állításokat először a 'internet oldal neve' közölte, azt átvette a 'internetes hírportál 2' is, amelyeket a bíróságok helyreigazításra köteleztek, mivel a közlések olyan tényállítások, amelyek valóságát azon perek alperesei nem bizonyították.

[3] A felperes a keresetében annak a megállapítását kérte, hogy az alperes megsértette a jóhírnév védelméhez fűződő személyiségi jogát a per tárgyát képező valótlan állításaival, ezért 600 000 forint sérelemdíj, annak 2022. május 10. napjától számított késedelmi kamatai és perköltsége megfizetésére kérte kötelezni. Hivatkozása szerint az alperes a valótlan, bűncselekmény elkövetését is felvető tényállítások híresztelésével megsértette a jóhírnévhez fűződő személyiségi jogát. Az állítások rombolták társadalmi megítélését; amelyet közéleti szereplőként sem köteles tűrni. A valótlan közlés miatt magyarázkodásra kényszerült, a jogsértés miatt a köztudomásúlag elszenvedett hátrányok érték.

[4] Az alperes az ellenkérelmében a kereset elutasítását és a felperes perköltségben való marasztalását kérte. Érvelése szerint a cikk nem tartalmaz a felperesre sértő tényállításokat; a felperes közszereplőként ezen állításokat tűrni köteles. Érvelése szerint a felperes a jogsértés megállapítása esetén sem jogosult sérelemdíjra. Amennyiben a bíróság mégis indokoltnak találja sérelemdíjban való marasztalását, az igényelt sérelemdíj összege eltúlzott. Hangsúlyozta, hogy a kereset elbírálása során figyelemmel kell lenni a közéleti viták minél szabadabb folytatásának érdekében. A sérelemdíj csak másodlagosan magánjogi büntetés, amellyel összefüggésben értékelni kell a Büntető Törvénykönyv módosítását is. Kérte, hogy a bíróság a sérelemdíjat az ítélethozatalkori értékviszonyokhoz igazodóan állapítsa meg és mellőzze az alperes késedelmi kamat megfizetésére kötelezését.

[5] Az elsőfokú bíróság ítéletében megállapította, hogy az alperes megsértette a felperes jóhírnév védelméhez fűződő személyiségi jogát azzal, hogy az általa üzemeltetett 'internetes hírportál 1' portálon 2022. május 9. napján „cikk címe” címmel megjelent cikkben valótlanul állította a felperesről, hogy a 'felperes neve' a 2022. május 7-ei tisztújító kongresszusán fantomszervezetek tucatjai támogatták 'személy2 neve' újraválasztását. Kötelezte az alperest, fizessen meg a felperesnek 600 000 forint sérelemdíjat, annak 2022. május 10. napjától számított késedelmi kamatát és 44 450 forint perköltséget, az állami adóhatóságnak pedig 31 500 forint kereseti illetéket.

[6] Az ítélet indokolása szerint nem volt vitatott, miszerint az alperes a 'internetes hírportál 1' internetes oldalon megjelent cikkben valótlanul állította, hogy a tisztújító kongresszuson fantom-szervezetek tucatjai támogatták 'személy2 neve' újraválasztását; továbbá azt, hogy 91 fantom-szervezetet hoztak létre és felmerül az okirathamisítás gyanúja. Ezzel összefüggésben bizonyítékként vette figyelembe a sajtó-helyreigazítás iránti perekben hozott ítéleteket. Kiemelte, hogy a felperes mint közszereplő személyiségi jogainak védelme szükséges és arányos mértékben, az emberi méltóság sérelme nélkül korlátozható; azonban ez nem jelenti azt, hogy valótlan és sértő kijelentéseket is köteles eltűrni. A bizonyíthatóan hamis tények az Alkotmánybíróság idézett gyakorlata szerint nem állnak alkotmányos védelem alatt; a sajtószabadság gyakorlása nem terjed ki valótlanságok közzétételére. Az alperes maga sem állította, hogy a kijelentések valóságtartalmát bármilyen módon megkísérelte volna alátámasztani. Az alperes sérelmezett állításai a közmegítélés szerint alkalmasak a felperes társadalmi megítélésének hátrányos befolyásolására, azok sértő jellegűek; ezért a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 2:51. § (1) bekezdés a) pontja alapján megállapította, hogy az alperes megsértette a felperes jóhírnévhez fűződő személyiségi jogát.

[7] A felperes sérelemdíj megfizetésére irányuló keresete kapcsán kifejtette, hogy a Ptk. 2:51. § (2) bekezdése szerint a jogsértés tényén kívül további hátrány bekövetkeztét a felperes nem volt köteles bizonyítani. Köztudomású hátránként vette figyelembe, hogy a hivatkozott állítások alkalmasak a felperesről a közvéleményben kialakult kép hátrányos megváltoztatására; a felperestől a közvélemény fokozottan várja el a társadalmi normák betartását, ezért az alperesi valótlan tényállítás súlyosabb, mintha az egy közéletben részt nem vevő szervezetről hangzott volna el. A sérelemdíj összegének meghatározása során figyelemmel volt annak kompenzációs és büntető funkciójára is. Figyelembe vette, hogy az alperes a párt életében kiemelkedően fontos elnökválasztása demokratikus jellegét kérdőjelezte meg, bűncselekmény elkövetésének gyanúját is felvetette, a felperes magyarázkodni kényszerült. Értékelte, hogy az alperes a helyi média kiemelkedő szereplője. Nem találta csökkenthetőnek a sérelemdíj összegét a Büntető Törvénykönyv módosítására tekintettel sem. A felperes által igényelt sérelemdíj összegét – figyelemmel a felhívott bírói gyakorlatra is - nem tekintette eltúlzottnak; annak összegét az elkövetéskori ár- és értékviszonyokhoz igazodóan találta arányosnak, ezért az után késedelmi kamat megfizetésére is kötelezte az alperest.

[8] A polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83. § (1) bekezdése alapján kötelezte a pervesztes alperest a felperes perköltségének megtérítésére és rendelkezett a feljegyzett eljárási illeték megfizetéséről is.

[9] Az alperes fellebbezésében elsődlegesen kérte az elsőfokú ítélet megváltoztatásával a kereset elutasítását; másodlagosan a sérelemdíj fizetésére kötelezésének mellőzését; míg harmadlagosan a sérelemdíj összegének 200 000 forintra történő mérséklését és a kamatfizetési kötelezettség mellőzését. Az ítéltábla felülbírálati jogkörét a Pp. 369. § (3) bekezdésének c) és d) pontjaiban jelölte meg.

[10] Érvelése szerint a felperessel mint politikai szereplővel szemben éles bírálatok és állítások fogalmazhatóak meg, amellyel összefüggésben tűrés kötelezettsége magasabb. A sérelmezett közlések nem sértő jellegűek: a polgárok tisztában vannak a pártpolitikai vélemény-nyilvánítások figyelemfelkeltésre és túlzásra hajlamos jellegével, e kijelentések a felperes társadalmi megítélését nem csorbitják, ezért a kereset jogalapjában megalapozatlan.

[11] Másodlagos fellebbezési kérelmével összefüggésben hivatkozott arra, hogy a személyiségi jogsértés megállapításának nem automatikus következménye a sérelemdíj megítélése. A nem vagyoni sérelem bekövetkezése a sérelemdíj megállapításának feltétele: a felperes a jogsértésből eredő köztudomású hátrányokon túl további hátrányokra nem hivatkozott, az általános élettapasztalat alapján nem vonható le olyan következtetés, amely megalapozná a sérelemdíj iránti igényt. A sérelmezett közlés azonos időszakban más médiaplatformon is megjelent, a felperest ért nem vagyoni sérelem azok együttes hatása, amelyre tekintettel alacsonyabb sérelemdíj megállapítása indokolt (Kúria Pfv.IV.20.475/2022.). Az állítások nem a felperes személyiségét minősítik, hanem politikai tevékenységére vonatkoznak; a közvélemény a felperes vonatkozásában ismételtelen megjelenő állításokat eleve fenntartással kezeli, kellő távolságtartással értékeli, az az olvasó felperesről alkotott benyomását már nem befolyásolta. Az okozott nem vagyoni hátrány csekély, a jogsértés súlya pedig nem kiemelkedő. A szankció megállapítása során is figyelemmel kell lenni a közéleti viták minél szabadabb folytatásának érdekére, valamint arra is, hogy a felperest közszereplőként fokozottabb tűrés kötelezettség terheli. Az Alkotmánybíróság

gyakorlata szerint a véleménynyilvánítás szabadsága a valótlannak bizonyult tényállítást is védi, ha a híresztelő nem tudott annak hamisságáról és a foglalkozás által megkívánt körültekintést nem mulasztotta el. A felperesnek számítania kell erőteljes bírálatra, hiszen a politikai szereplőkkel szembeni erőteljes bírálat a közbeszéd mindennapos témája. A bíróságok következetes – részben az Emberi Jogok Európai Bírósága (a továbbiakban: EJEB) által folytatott ítélkezésre is figyelemmel lévő – gyakorlata szerint az elfogadható bírálat határai a közszereplő politikusok tekintetében szélesebbek az átlagpolgárra vonatkozó határoknál [Lepojić kontra Szerbia (2007) App. 13909/05. Indokolás 77–78. bekezdés]; a politikusnak nagyobb fokú toleranciát kell tanúsítania, jóhírnevének védelmét össze kell vetni a politikai kérdések nyílt megvitatásának érdekében [Oberschlick kontra Austria (No. 1.) (1991) 11662/[52] bekezdés; Lopes Gomes da Silva kontra Portugália (2000) App. 37698/97 Indokolás 30. bekezdés; Unabhngige Initiative Informationsvielfalt kontra Ausztria (2002) App. 28525/95 Indokolás 36. bekezdés]. A politikai újságírók feladata, hogy pontosan tájékoztassák és figyelmeztessék a közvéleményt a nemkívánatos társadalmi jelenségekről, amint a megfelelő információ a birtokukba kerül [Cumpana és Mazare kontra Románia (2004) App. 33348/96 Indokolás 96. bekezdés].

[12] Kifejtette továbbá, hogy a sérelemdíj elsődleges funkciója a személyiségi jogsértés vagyoni elégtétellel történő kompenzációja, csak másodszorban magánjogi büntetés. rtékelni szükséges, hogy megváltozott a valótlán és sértő tényállítások jogi értékelése, amelyet a Büntető Törvénykönyv 226. §-ának 2023. június 2-tól hatályos (3) bekezdése juttat kifejezésre. Ez azonban nem eredményezheti a polgári jogi eszközrendszer alkalmazásának felerősítését; a sérelemdíjban kivételesen és másodlagosan jelen lévő preventív funkció célja nem a generális prevenció.

[13] A kifogásolt közlések megjelenése óta több mint három év telt el, a hírnek nincs köztudomásúlag figyelembe veendő aktualitása. Az alperes gazdasági életben betöltött szerepe és a sérelemdíj összege között a „magánjogi büntetés” céljából összefüggés nem állítható fel.

[14] A felperes a fellebbezési ellenkérelmében kérte az elsőfokú ítélet helybenhagyását és az alperes másodfokú perkölségében való marasztalását. Érvelése szerint mivel a közlések nem véleménynyilvánításként, hanem tényállításként minősülnek, nincs jelentősége a felperest közszereplőként terhelő magasabb trésí kötelezettségnek; a következetes és részletesen ismertetett bírói gyakorlat szerint a valótlán tényállításokat a politikusok sem kötelesek túrni. Az alperes büntetőjogilag is üldözendő, jelents jogsértéssel vádolta; állítása kirívóan sértő, amely a közvéleményből súlyosan rosszalló értékítélet kiváltására alkalmas, a felperes demokráciához fűződő alapvető viszonyát kérdőjelezi meg; ennek trésére nem köteles. Nem hagyható figyelmen kívül az alperes magatartásának kiemelkedő felróhatósága: az alperes a tényállítások valóságának meg sem kísérelt utánajárni, az újságírás legalapvetőbb szabályait sem tartotta be, így védelem az Alkotmánybíróság idézett 13/2014. (IV.18.) AB határozata alapján sem illeti.

[15] Az egységes és szintén részletesen ismertetett bírói gyakorlat szerint elegendő a sérelemdíj megalapozottságához a köztudomású tényekre alapított hivatkozás és azok értékelése. Márpedig köztudomású tényként vehető figyelembe, hogy a sérelmezett közlések alkalmasak a felperes felé fennálló közbizalom rombolására, hitelességének kétségbe vonására. Nem igényel bizonyítást, hogy az érintett tisztességét és politikai hitelességét

csorbító hamis tényállítások miatti magyarázkodás kényszere és ehhez kapcsolódó szégyenérzet jelentős nem vagyoni sérelemnek minősül.

[16] Nem vitatta, hogy a közlés több platformon is megjelent, ám azokat is az alperes üzemeltette; a Ptk. 1:4. §-ára is figyelemmel nem szolgálhat a sérelemdíj csökkentésére, hogy a felperes személyhez fűződő jogait többször is megsértette. A többszöri közlés éppen egymást erősítette, így növelte a felperes sérelmét. Ezzel összefüggésben is részletesen idézte a bírói gyakorlatot. Érvelése szerint nincs jelentősége, hogy ezen magatartást a büntetőjog szankcionálja-e; a megítélt sérelemdíj összegére tekintettel pedig az sem állítható, hogy az átvenné más jogági szankció szerepét; az nem jelenti a polgári jogi eszközrendszer szigorúbb alkalmazását. A bírói gyakorlat az alperesi védekezéssel szemben a sérelemdíj összege tekintetében jelentőséget tulajdonít az alperes vagyoni viszonyainak is; továbbá értékeli, ha a jogsértés – mint jelen esetben is – üzleti felhasználás, haszonszerzés érdekében történik. A sérelemdíj összegének megállapítása során nincs annak jelentősége, hogy mennyi idő telt el a jogsértő közlemény megjelenése óta; a sérelemdíj represszív funkciója hosszabb idő elteltével is érvényesül.

[17] Az alperes megalapozatlanul kérte a kamatfizetési kötelezettség mellőzését is, hiszen a károsodás a cikk megjelenésével bekövetkezett, a sérelemdíj mint pénzbeli igény után a Ptk. 6:48. § (1) bekezdése alapján alappal érvényesítettek késedelmi kamatot. Arra az esetre, ha a sérelemdíj összegszerűségét az ítéltábla nem találja teljes mértékben megalapozottnak, hivatkozott arra is, hogy a követelése nem volt nyilvánvalóan eltúlzott [Pp. 83. § (3) bekezdése].

[18] Az ítéltábla a fellebbezést a Pp. 376. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el, és azt megalapozatlannak találta.

[19] Az elsőfokú ítéletnek nem volt fellebbezéssel nem érintett része. Az ítéltábla nem észlelt olyan eljárási szabálysértést vagy téves anyagi pervezetést [Pp. 370. § (2)-(4) bekezdései], amely a fellebbezési kérelem és ellenkérelem korlátainak átlépését indokolta volna, így felülbírálati jogkörét a Pp. 370. § (1) bekezdése alapján a fellebbezés és fellebbezési ellenkérelem korlátai között gyakorolva megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást a bizonyítékok logikus és okszerű mérlegelése alapján, helyesen állapította meg, és abból helytálló következtetésekre jutott; az ítéltábla a döntésének indokait is osztotta. A fellebbezésben foglaltakra tekintettel rögzíti a következőket.

[20] A Ptk. 2: 45. § (2) bekezdése alapján a jóhírnév megsértése különösen akkor valósul meg, ha valaki más személyre sértő közlést tesz, a közlés tényállítást tartalmaz, és valótlan állít vagy híresztel, vagy a valóságot hamis színben tünteti fel. Nem volt vitatott, hogy a per tárgyát képező közlések tényállításként minősülnek, az alperes fellebbezésében is csupán azok sértő jellegét vitatta. Ezzel összefüggésben szükséges hangsúlyozni, hogy a bíróságnak a kialakult társadalmi közfelfogásra figyelemmel azt kell vizsgálnia, hogy külső, objektív szemlélet alkalmazása mellett a hallgatók, nézők számára a kifogásolt közlések milyen tartalmat közvetítenek (Kúria Pfv.20.067/2022/4.); az általános életpaszttal alapján kell megítélni, hogy a közlés alkalmas-e az érintett személy sérelmének kiváltására (BH2019. 13).

[21] A pártok az állampolgárok egyesülési szabadsága alapján létrehozott olyan szervezetek, amelyek szervezeti kereteket nyújtanak a népakarat kialakításához és kinyilvánításához, a politikai életben való állampolgári részvételhez; kifejezett céljuk és feladatuk, hogy képviselőik útján részt vállaljanak a közhatalomból, illetőleg politikai eszközökkel folyamatosan befolyásolják a közhatalom tevékenységét (a pártok működéséről és gazdálkodásáról szóló 1989. évi XXXIII. törvényhez fűzött miniszteri indokolás). Az alperes által működtetett honlapon közzétett cikk állításai alapjaiban kérdőjelezték meg az ekként a közhatalom gyakorlásában résztvevő, a demokrácia alapját is adó szervezet demokratikus belső működését, az ott lezajlott választás tisztaságát, azt állítva, hogy a felperes saját szervezeti szabályait kijátszva szándékosan olyan jelölőszervezeteket hozott létre, amelyekkel biztosíthatta, hogy egy előre meghatározott jelölt nyerje el a párt vezetését. Az elsőfokú bíróság helytállóan rögzítette, hogy ezen valótlan állítások nyilvánvalóan és objektíve sértik a felperes társadalmi megbecsülését, a népakaratot közvetítő párt hitelességét.

[22] A fellebbezés arra helytállóan hivatkozott, hogy az Alkotmánybíróság által kifejtettek szerint a közügyekkel összefüggő vélemény kinyilvánításának szabadsága a szólás- és sajtószabadság legbensőbb védelmi köréhez tartozik, melynek részét képezik a tényállítást tartalmazó megnyilvánulások is; indokolt ezért, hogy a jogi felelősségre vonás során a felróhatóság és az esetleges joghátrányok mértékének meghatározása körében figyelembe vegyék a közéleti viták minél szabadabb folyásának értékét {7/2014. (III.7.) AB határozat [45] [47] [49] [50] bekezdései}. Azonban a sajtó tájékoztató tevékenységének szabadsága sem korlátlan, a sajtószabadság gyakorlása önmagában nem terjed ki a valótlanosságok közzétételére, sőt az újságírók egyik fő felelőssége éppen a közzétett hírek, információk hitelességének ellenőrzése {3217/2020. (VI.19.) AB határozat [41] bekezdése, 3350/2022. (VII.25.) AB határozat [44] bekezdése}. Az elsőfokú bíróság helytállóan rögzítette, hogy a véleménynyilvánítás szabadsága közszereplők esetében sem terjed ki a tudatosan valótlan tényállításokra vagy csúsztatásokra (BDT2024. 4779). A mindkét fél által idézett alkotmánybírósági gyakorlat szerint a vélemény-nyilvánítás szabadsága az alperest csak akkor védené, ha az általa közölt valótlanosságáról nem tudott volna, és a foglalkozás által megkívánt körültekintést sem mulasztotta volna el. Mivel az alperes maga is hivatkozott az Emberi Jogok Európai Bíróságának (a továbbiakban: EJEB) gyakorlatára, az ítéltábla utal arra, hogy az EJEB által kialakított általános elv szerint általános „[...]az újságírók számára a közügyekben készített beszámolók tekintetében a 10. Cikk által biztosított védelem előfeltétele az, hogy az adott esetben jóhiszeműen, a tények pontos figyelembevételével eljárva »megbízható és pontos információt szolgáltatassanak az újságírói etikai szabályok követelményeinek betartásával« (ld. Bédát v. Switzerland [GC], no. 56925/08, § 58, ECHR 2016). Az újságírói etikai szabályok betartásának fokozott ellenőrzése nagyobb jelentőséggel bír egy olyan világban, ahol az egyének a hagyományos és elektronikus média, valamint állandóan növekvő számú szereplők közvetítésével hatalmas mennyiségű információval szembesülnek (ld. Stoll v. Switzerland [GC], no. 69698/01, § 104, ECHR 2007-V).” Ezt juttatja kifejezésre a 13/2014. (IV.18.) AB határozat (a határozat [41] bekezdése), és az elsőfokú bíróság által is felhívott 7/2014. (III.7.) AB határozat is, amely szerint a bizonyíthatóan hamis tények nem állnak alkotmányos védelem alatt.

[23] A Ptk. 2:52. § (1) és (3) bekezdéseire figyelemmel nem volt megalapozatlan a felperes sérelemdíj iránti igénye, hiszen olyan köztudomású, azaz a Pp. 266. § (2) bekezdése szerint külön bizonyítást nem igénylő immateriális sérelmek érték, amelyek súlya az átlagos mértéket jelentősen meghaladónak minősül. A közlés a felperesre sértő, hitelességét aláásó, a felé fennálló bizalom rombolására alkalmas tartalmat hordoz. A rendelkezésre álló adatokból

levonható az a következtetés, hogy a közlés a felperes lejárátását célozza, magyarázkodással és a feszültség elviselésének kényszerével jár együtt, így a felperes oldalán megállapítható a nem vagyoni sérelem. Az alperes nem igazolta azon hivatkozását, hogy „a közvélemény eleve fenntartással kezelte a felperest érintő állításokat”, továbbá azt sem, hogy „a perbeli közlés nem befolyásolta az átlagolvasónak a felperesről kialakított véleményét”. Az ítéltábla egyetértett a felperessel abban, hogy a hasonló tartalmú valótlan állítások negatívan befolyásolhatják megítélésüket, a pártba vetett közbizalmat.

[24] Nem adhat alapot a sérelemdíj mellőzésére az sem, hogy a sérelmezett közlés több média-platfornon is megjelent. Éppen az állapítható meg, hogy az alperes a médiapiac professzionális és domináns szereplőjeként tudatosan ismételte meg sajtótermékeiben a felperesre vonatkozó valótlan tényállításokat. A 'internetes hírportál 1' honlap elsősorban vármegye olvasóközönségét célozza, az alperes ugyanezen közlést ugyanakkor más személyi és földrajzi kört célzó sajtótermékeiben is szükségesnek találta megismételni. A jelen perrel érintett jogsértés tehát más személyi körben fejtette ki a felperesre gyakorolt negatív hatását, az ekként önállósult közlés alkalmas volt önmagában kiváltani a felperes személyiségi jogainak megsértését (Debreceni Ítéltábla Pf.I.20.229/2024/4. szám alatti ítélet). Nem mellőzhető ezért az alperes sérelemdíj megfizetésére kötelezése azon okból, hogy ugyanezen tényállítás más sajtótermékekben történt közzététele miatt az alperest már kötelezték sérelemdíj megfizetésére; a bírói gyakorlat szerint az ismétlődő valótlan közlés éppen fokozottan alkalmas lehet arra, hogy a közvélekedés részévé váljon és az érintettől kialakult értékítéletet befolyásolja (Fővárosi Ítéltábla 1.Pf.20.344/2022/4. számú ítélete, Debreceni Ítéltábla Pf.I.20.342/2022/4. számú ítélete). A fellebbezésben felhívott, a Kúria által Pfv.IV.20.475/2022/4. szám alatt meghozott ítélet a tényállítás eltérése miatt jelen perben nem volt releváns: azon ügyben az igényérvényesítő nem több, ugyanazon alperes által szerkesztett internetes portálon közzétett azonos tartalmú cikk alapján érvényesített több eljárásban igényt, hanem egy közzétett cikkre alapítottnan előbb csak meghatározott állításokra hivatkozva indított pert a személyiségi jogai megsértése miatt, majd – a jogerős ítéletet követően - ugyanezen cikkben szereplő másik állítás alapján érvényesített objektív és szubjektív szankció iránti igényt.

[25] A sérelemdíj funkciója kettős: elsődlegesen kompenzációs szerepet tölt be a személyiségi jogsérelem tekintetében, de emellett a hasonló jogsértések megelőzését szolgáló magánjogi büntetésnek is tekinthető (BH2019.268., PJD2016.17., PJD2016.14). A Ptk. 2:52. § (3) bekezdése a sérelemdíj összegének meghatározása körében nem tulajdonít jelentőséget annak, hogy a Büntető Törvénykönyv mely tényállási elemek alapján minősít valamely magatartást egyben bűncselekménynek is. A polgári jog és a büntetőjog eltérő rendeltetése folytán a sérelemdíj meghatározásakor nem lehetett jelentősége annak, hogy az adott állítást a büntetőjog tilalmazza-e. A fellebbezésben hivatkozott jogszabálmódosítást beiktató 2023. évi XXX. törvény végső előterjesztői indokolásából következően a jogalkotói szándék csupán egyes rágalmozások/jó hírnévsértések esetében irányult a dekriminalizálásra, de nem irányult a polgári jogi eszközök hatásainak mérséklésére. Az elsőfokú bíróság által megállapított sérelemdíj mértékére tekintettel nem állapítható meg az sem, hogy a sérelemdíj büntető funkciója lenne hangsúlyos. A felperes fellebbezési ellenkérelmében helytállóan utalt arra is, hogy a bírói gyakorlat szerint a sérelemdíj magánjogi büntetés funkciójával összefüggésben a sérelemdíj összegének mérlegeléssel történő meghatározása körében figyelembe vehetőek a sérelemdíj fizetésre kötelezett vagyoni viszonyai (Kúria Pfv.20.464/2018/8. számú ítélet – közzétéve: BH2019. 268).

[26] Nem volt mellőzhető vagy csökkenthető az alperes sérelemdíj megfizetésére kötelezése azon okból sem, hogy a jogsértés elkövetése óta több mint három év telt el. Az alperes a jogsértést nem vitatottan elkövette, a felperes pedig elszenvedte a sérelemdíjat megalapozó immateriális hátrányokat. Az elsőfokú bíróság továbbá jogszabálysértés nélkül állapította meg a sérelemdíj összegét az elkövetéskori ár- és értékviszonyok alapján. A 600 000 forint sérelemdíj valamennyi körülményre figyelemmel az elkövetéskori értékviszonyok alapján képes a tőle elvárt funkciók betöltésére. A Kúria BH2023. 158 szám alatt közzétett Pfv.III.20.640/2022/4. számú ítéletében kifejtettek szerint (az ítélet [77] bekezdése) szerint a Ptk. 6:534. § (1) bekezdésében megfogalmazott szabály a sértett védelmét szolgálja, az elbíráláskori ár- és értékviszonyok alkalmazásának elmaradását tehát a jogsértő nem kifogásolhatja. A sérelemdíj a sérelem bekövetkeztekor nyomban esedékessé válik, annak a sérelem bekövetkezéskori értékviszonyok szerinti meghatározására figyelemmel a Ptk. 6:48. § (1) bekezdése szerint az alperes késedelmi kamat megfizetésére is köteles.

[27] Az ítéltábla minezekre tekintettel a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

[28] A felperes pernyertességére tekintettel a Pp. 83. §-ának (1) bekezdése szerint az alperes köteles megtéríteni az ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltségét. A felperes ügyvédi munkadíjat számított fel a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi és kamarai jogtanácsosi költségről szóló 17/2024. (XII.9.) IM rendelet (a továbbiakban: Ükr.) 3. § (1) bekezdése a) pontja és (4) bekezdése alapján, az ítéltábla a felszámított 35 000 forint minimum munkadíjat és az után általános forgalmi adó megfizetésére kötelezte az alperest.

[29] A pervesztes alperes a Pp. 102. § (1) bekezdése alapján köteles viselni a per tárgyi illetékfeljegyzési joga folytán feljegyzett fellebbezési illetéket. Az erre vonatkozó további kötelezés az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 78. § (4) bekezdésén és a polgári és közigazgatási bírósági eljárás során meg nem fizetett illeték és állam által előlegezett költség megfizetéséről szóló 30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 3. § (2) bekezdésén alapul.

Debrecen, 2026. január 30.

Dr. Pribula László s.k. a tanács elnöke, Dr. Gárdosi Judit s.k. előadó bíró, Dr. Árok Krisztián s.k. bíró